

**Rekommendation angående ansvarighet i fråga om säkerhetsanordningar
å motordrivna maskiner.**

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 30 maj 1929 till sitt tolfte sammanträde, samt beslutit antaga vissa förslag angående ansvarighet i fråga om säkerhetsanordningar å motordrivna maskiner, en fråga, vilken innefattas i den första punkten på dagordningen för sammanträdet, ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjugoförsta dagen i juni år ettusenniohundra och tjugonio efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen:

I.

I syfte att till förmån för arbetarnas säkerhet mera effektivt trygga iakttagandet av föreskrifterna i den nationella lagstiftningen rörande säkerhetsanordningar å motordrivna maskiner, använda inom landet, samt utan intrång på den skyldighet, som under alla förhållanden bör åligga arbetsgivaren att försäkra sig om att de maskiner, som användas i hans företag, äro utrustade i enlighet med nämnda föreskrifter,

hemställer konferensen, att varje medlem måtte godtaga och i största möjliga mån tillämpa den principen, att det bör vara genom lag förbjudet att leverera eller installera motordrivna maskiner, avsedda att användas inom medlemmens territorium, med mindre de äro försedda med sådana säkerhetsanordningar, som fordras av den nationella lagstiftningen, då dessa maskiner äro i bruk.

Förestående stycke äger tillämpning å varje elektrisk anordning, som utgör en del av maskinen.

II.

Varje medlem bör hålla internationella arbetsbyrån underrättad om de åtgärder den vidtagit för tillämpning av ovannämnda princip samt om resultaten av tillämpningen.

**Förslag till konvention angående skydd mot olycksfall för arbetare,
sysselsatta med lastning eller lossning av fartyg.**

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 30 maj 1929 till sitt tolfte sammanträde,

Bihang till riksdagens protokoll 1930. 1 saml. 56 häft. (Nr 71.) 1944 29 6

samt beslutit antaga vissa förslag angående skydd mot olycksfall vid arbete med lastning eller lossning av fartyg, vilken fråga uppförts såsom den andra på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention, antager denna, den tjugoförsta dagen i juni år ettusenniohundra och tjugonio, efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

§ 1.

I denna konvention

a) betecknar och inbegriper uttrycket »arbetsförrättning» allt eller en del av det arbete med lastning eller lossning av fartyg, nyttjat i havs- eller inre sjöfart, med undantag för krigsfartyg, som i land eller ombord utföres vare sig i havs- eller inre hamn eller i docka, vid lastbrygga, kaj eller annan liknande plats, där dylikt arbete bedrivs; samt

b) avser uttrycket »arbetare» varje person, som användes till sådan arbetsförrättning.

§ 2.

Varje regelrätt brukad tillträdesled, som går över en docka, lastbrygga, kaj eller liknande område och vilken arbetarna hava att använda för att begiva sig till eller från den plats, där arbetsförrättningar utföras, samt alla arbetsplatser i land skola hållas i ett skick, som är ägnat att bereda trygghet åt de arbetare, som använda dem.

Särskilt skall iakttagas

1) att alla arbetsplatser i land och alla farliga delar av de förut angivna tillträdeslederna, som föra dit från närmaste allmänna väg, äro försedda med belysning, som är effektiv och icke erbjuder fara;

2) att lastbryggor och kajer hållas så fria från gods, att de lämna fri passage till de i § 3 omnämnda förbindelsemedlen;

3) att då utrymme lämnas längs bryggans eller kajens ytterkant, detta har en bredd av minst 90 centimeter (3 fot) och hålles fritt från andra hinderande föremål än fasta konstruktionsdelar samt i bruk varande inrättningar och redskap;

4) att, i den mån så låter sig göra med hänsyn till trafiken och arbetet,

a) alla farliga delar av dessa tillträdesleder och arbetsplatser (t. ex. farliga öppningar, hörn och kanter) äro försedda med lämpliga räck av minst 75 centimeters (2 fot 6 tum) höjd;

b) farliga passager över broar, kassuner och dockportar å båda sidor äro försedda med räck av minst 75 centimeters (2 fot 6 tum) höjd, vilket i bägge ändar skall givas tillräcklig fortsättning, som dock icke behöver vara längre än 4.5 meter (5 yards).

§ 3.

1) Då ett fartyg ligger vid kaj eller intill annat fartyg för arbetsförrättningars utförande, skola förbindelsemedel, som erbjuda garantier för säkerhet, stå till arbetarnas förfogande, när de hava att begiva sig till eller från fartyget, såvida icke omständigheterna äro sådana, att arbetarna, även om ingen särskild anordning finnes, kunna göra detta utan att utsättas för onödiga risker.

2) Ifrågavarande förbindelsemedel skola utgöras av:

a) där så skäligen kan åstadkommas, fartygets fallrepstrappa, en landgång eller liknande anordning;

b) i
3) D
centime
att rul
vara a
hela si
höjd a
å ena s
den an
Dock
konvent
a) or
(2 fot 8
b) or
(2 fot 6
4) D
styrka s
5) a)
av vede
nämnda
b) Be
ningar
arbetsfö
6) Ar
än de, s

För
fartyg f
föreskriv
de villko

1) Dä
är beläg
medel, v
2) De
sådan ic
a) till
lejdare,
meter (4
stadigt fi
b) der
att hålla
c) den
stadigt l
holkning
d) de
tum) och
e) lejd
mån så l
nedgåend
Dock

b) i övriga fall en lejdare.

3) De i mom. 2 a) angivna anordningarna skola ha en bredd av minst 55 centimeter (22 tum); de skola vara stadigt fästade, så att de äro förhindrade att rubbas; de få icke luta för mycket, och till dem använt material skall vara av god beskaffenhet och i gott stånd; de skola å båda sidor utefter hela sin längd vara försedda med betryggande räck, som överallt har en höjd av minst 82 centimeter (2 fot 9 tum), eller, i fråga om fallrepstrappa, å ena sidan vara försedda med betryggande räck av nämnda höjd, för såvitt den andra är tillräckligt skyddad av fartygssidan.

Dock må anordningar av berörda slag, som äro i bruk vid tiden för denna konventions ratificering, fortfarande användas:

a) om de på båda sidor äro försedda med räck av minst 80 centimeters (2 fot 8 tum) höjd, intill dess dessa ersättas med nya;

b) om de på båda sidor äro försedda med räck av minst 75 centimeters (2 fot 6 tum) höjd, under ett år efter ratificeringen av denna konvention.

4) Den i mom. 2 b) angivna lejdaren skall vara av tillräcklig längd och styrka samt på lämpligt sätt fastgjord.

5) a) Avvikelser från bestämmelserna i denna paragraf kunna medgivnas av vederbörande myndigheter i de fall, då de anse, att de i paragrafen omnämnda anordningarna icke äro nödvändiga för arbetarnas säkerhet.

b) Bestämmelserna i denna paragraf skola icke äga tillämpning å ställningar eller lastlandgångar i de fall, då dessa uteslutande användas för arbetsförrättningar.

6) Arbetare må icke använda eller åläggas använda andra förbindelsemedel än de, som angivas i eller äro tillåtna enligt denna paragraf.

§ 4.

För det fall att arbetarna måste sjöledes begiva sig till eller från ett fartyg för arbetsförrättningar utförande, skola lämpliga anordningar finnas föreskrivna till tryggande av deras transport, däri inbegripet föreskrift om de villkor, som de för transporten använda farkosterna skola uppfylla.

§ 5.

1) Då arbetarna hava att utföra arbetsförrättningar i lastrum, vilkas botten är belägen mer än 1.5 meter (5 fot) under däckets yta, skola förbindelsemedel, vilka erbjuda garantier för säkerhet ställas till deras förfogande.

2) Dessa förbindelsemedel skola i regel bestå av en lejdare, och skall sådan icke anses erbjuda garantier för säkerhet med mindre:

a) tillräckligt utrymme finnes bakom stegen, vilket utrymme i fråga om lejdare, anbringade å skott eller i trunkluckor, skall vara minst 11.5 centimeter ($4\frac{1}{2}$ tum), eller samtliga steg ha tillräcklig bredd för att erbjuda stadigt fäste för händer och fötter;

b) den icke är mera indragen under däckets än som skäligen fordras för att hålla den fri för lucköppningen;

c) den fortsättes av och befinner sig i samma linje som anordningar för stadigt hand- och fotfäste, anbringade å luckkarmarna (t. ex. steg eller urholkningar);

d) de i c) omnämnda anordningarna skjuta ut minst 11.5 centimeter ($4\frac{1}{2}$ tum) och hava en bredd av minst 25 centimeter (10 tum);

e) lejdarna, där särskilda sådana finnas mellan de nedre däckerna, i den mån så låter sig göra befinna sig i samma linje som den från översta däckets nedgående lejdaren.

Dock må vederbörande myndigheter, då på grund av fartygets konstruk-

tion icke skäligen kan påfordras anbringandet av lejdare, äga medgiva användande av andra förbindelsemedel, förutsatt att dessa i tillämpliga delar uppfylla i denna paragraf för lejdare föreskrivna villkor.

3) Tillräckligt fritt utrymme för tillträde till förbindelsemedlen skall lämnas vid luckarmarna.

4) Axeltunnlar skola å båda sidor vara försedda med lämpliga hand- och fotfästen.

5) Då en lejdare skall användas i lastrummet på ett odäckt fartyg, skall det åligga den, som åtagit sig arbetsförrättningar, att tillhandahålla sådan lejdare. Denna skall i övre ändan vara försedd med hakar för dess fästande vid luckarmen eller med annan anordning för säkert fästande.

6) Arbetarna må icke använda eller åläggas använda andra förbindelsemedel än de, som angivas i eller äro tillättna enligt denna paragraf.

7) Vid tiden för denna konventions ratificering heftliga fartyg skola vara fritagna från dimensionsföreskrifterna i mom. 2 a) och d) och från bestämmelserna i mom. 4 under en tid icke överstigande fyra år, räknat från dagen för nämnda ratificering.

§ 6.

Under det att arbetarna befinna sig ombord å fartyget för arbetsförrättningar utförande, må för arbetarna tillgänglig lucköppning till lastrum med ett djup av mer än 1.6 meter (5 fot) räknat från däcksytan till rummets botten, icke lämnas öppen och utan skyddsanordning; alla dylika öppningar, som icke äro skyddade medelst karmar till en höjd, uppgående till minst 75 centimeter (2 fot 6 tum), skola omgivas med betryggande skyddsrick av minst 90 centimeters (3 fots) höjd, för såvitt arbetet vid lucköppningen därigenom icke förhindras, eller ock vara på betryggande sätt täckta.

Läknande åtgärder skola i fall av behov vidtagas för att bereda skydd vid alla andra öppningar i däck, vilka kunna erbjuda fara för arbetarna.

Bestämmelserna i denna paragraf skola likväl icke äga tillämpning, då lämplig och tillfyllestgörande vakthållning finnes anordnad.

§ 7.

Då arbetsförrättningar skola utföras ombord å ett fartyg, skola förbindelsemedlen till detta fartyg ävensom alla platser ombord, där arbetarna sysselsättas eller dit de kunna beordras under arbetet, vara effektivt upplysta.

De använda belysningsanordningarna skola vara sådana, att de icke kunna äventyra arbetarnas säkerhet eller inverka störande på andra fartygs navigering.

§ 8.

För att trygga arbetarnas säkerhet, då de äro sysselsatta med att avtaga eller pålägga luckor och skärstockar, tjänande att täcka lucköppningarna,

1) skola luckor och skärstockar, som tjäna att täcka lucköppningarna, hållas i gott stånd;

2) skola luckorna vara försedda med handtag, avpassade efter luckornas storlek och tyngd;

3) skola skärstockar, som tjäna att täcka lucköppningarna, vara försedda med sådana anordningar för avtagning och påläggning, att arbetarna icke behöva beträda dem för att anbringa nämnda anordningar;

4) skola luckor och skärstockar, för såvitt de icke äro utbytbara, vara försedda med tydligt märke, angivande det däck och den lucköppning, till vilka de höra, samt deras plats i lucköppningen;

5) m
handha
skada.

Läm
eller de
rättning
att fung
Särs

1) In
hjälpme
tillbehö
med, i
tent pe
lastning

2) Ef
inrättni
stiftning
spekter

a) la

alla an

skola in

b) all

övriga i

månad.

Alla

varje g

inspekto

Kätti

skola vi

Ögon

instickni

antalet

dandet a

skrivna.

3) Kä

stiftning

icke en

lande be

av följande

a) Kä

1) kät

bundet l

2) övr

»bridle c

minst en

Dock

kranar e

tiden av

månader

Jämvä

givna hj

dimensio

tagandet

5) må luckor icke användas till uppförande av ställningar för lastens handhavande eller för annat ändamål, som skulle kunna utsätta dem för skada.

§ 9.

Lämpliga åtgärder skola vidtagas till säkerställande, att lyftinrättningar eller därtill hörande fasta eller lösa hjälpmedel icke användas för arbetsförrättningar i land eller ombord å fartyg, med mindre de befinna sig i stånd att fungera riskfritt.

Särskilt skall iakttagas följande:

1) Innan de tagas i bruk, skola nämnda inrättningar jämte de fasta hjälpmedel ombord, som enligt nationell lagstiftning betraktas som de förras tillbehör, ävensom kättingar och ställinor, som användas i samband därmed, i föreskriven ordning vederbörligen undersökas och provas av kompetent person, som även skall genom certifikat intyga den högsta tillåtna belastningen.

2) Efter deras tagande i bruk skall varje i land eller ombord använd lyftinrättning samt alla fasta hjälpmedel ombord, som enligt den nationella lagstiftningen betraktas som den förras tillbehör, ingående undersökas eller inspekteras sålunda:

a) lastbommar, svanhalsar, mast- och bombeslag, ringbultar, topprep och alla andra fasta hjälpmedel, vilkas lösgörande möter särskilda svårigheter, skola ingående undersökas vart fjärde år och inspekteras var tolfte månad;

b) alla lyftinrättningar (såsom kranar och vinschar), block, schacklar och övriga i a) icke åsyftade tillbehör skola ingående undersökas var tolfte månad.

Alla lösa hjälpmedel (t. ex. kättingar, ställinor, ringar och krokar) skola, varje gång innan de tagas i bruk underkastas inspektion, försåvitt de icke inspekterats inom de närmast föregående tre månaderna.

Kättingar må icke förkortas genom att därå slås knopar, och åtgärder skola vidtagas till förekommande att de skadas av skarpa kanter.

Ögonsplits å ställina med eller utan kaus skall vara utförd med minst tre instickningar av hela kardeler och två instickningar av kardeler med halva antalet trådar uttagna. Dock skall denna föreskrift icke förhindra användandet av annan slags splits, vilken visas vara lika effektiv som de nu föreskrivna.

3) Kättingar och liknande hjälpmedel, som angivas i den nationella lagstiftningen (t. ex. krokar, ringar, schacklar och lekare) skola, försåvitt de icke enligt föreskrift i nämnda lagstiftning underkastats annan tillfredsställande behandling, glödgas under tillsyn av kompetent person med iakttagande av följande:

a) Kättingar och förut angivna hjälpmedel ombord å fartyg:

1) kättingar och hjälpmedel om högst 12.5 millimeter ($\frac{1}{2}$ tum) i regelbundet bruk, minst en gång var sjätte månad;

2) övriga kättingar och hjälpmedel (inkl. topprepskättingar, men exkl. »brille chains», som äro fästade vid lastbom eller mast) i regelbundet bruk, minst en gång var tolfte månad.

Dock skall i fråga om dylika hjälpmedel, vilka uteslutande användas vid kranar eller andra lyftinrättningar, som drivas för hand, den i 1) angivna tiden av sex månader ersättas med tolv månader och de i 2) angivna tolv månaderna ersättas med två år.

Jämväl må i de fall, då vederbörande myndighet beträffande förut angivna hjälpmedel med undantag av kättingar anse, att på grund av deras dimensioner, utförande, material eller sällan förekommande användning iakttagandet av föreskrifterna i förevarande moment rörande glödning icke er-

fordras för arbetarnas skyddande, myndigheten kunna medelst skriftligt certifikat (som den när som helst kan återkalla) undantaga ifrågavarande hjälpmedel från tillämpningen av nämnda föreskrifter under förbehåll av de villkor, som kunna vara fastställda i certifikatet.

b) Kättingar och förut angivna hjälpmedel, som icke finnas ombord:

åtgärder skola föreskrivas till säkerställande av glödgning av sådana kättingar och hjälpmedel.

c) Kättingar och förut angivna hjälpmedel, vare sig de finnas ombord eller icke:

kättingar och hjälpmedel, som förlängts, ändrats eller reparerats medelst svetsning, skola ånyo provas och undersökas.

4) Vederbörligen bestyrkta besiktningsdokument, vilka på ett tillfredsställande sätt utvisa, att ifrågavarande inrättningar och hjälpmedel fungera säkert, skola, alltefter omständigheterna, förvaras i land eller ombord; dessa besiktningsdokument skola ange den högsta tillåtna belastningen samt dagen för och resultatet av de i mom. 1 och 2 av denna paragraf åsyftade provningar och undersökningar ävensom av de i mom. 3 åsyftade glödgningar eller andra behandlingsmetoder.

Dessa besiktningsdokument skola, då så påfordras av därtill bemyndigad person, företes av den, som har hand om dem.

5) På alla kranar, lastbommar och kättingslängor ävensom å övriga ombord använda liknande hjälpmedel, specificerade i den nationella lagstiftningen, skall den högsta tillåtna belastningen finnas tydligt angiven. Den högsta tillåtna belastningen för kättingslängor skall med tydliga siffror eller bokstäver vara angiven antingen på själva kättingen eller på en därvid säkert fästad bricka eller ring av hållbart material.

6) Alla motorer, kugghjul, kättings- och friktionstransmissioner, axlar, strömförande elektriska ledningar samt ångrör skola (med mindre det kan visas, att de äro så placerade och konstruerade, att de för alla de använda arbetarna erbjuda samma trygghet, som om de vore effektivt skyddade) vara säkert inskyddade, i den mån så låter sig göra utan menlig inverkan på fartygets säkra manövrering.

7) Kranar och vinschar skola vara försedda med betryggande anordningar, som hindra lasten från att oförutsett nedfalla, under det den lyftes eller sänkes.

8) Lämpliga åtgärder skola vidtagas till förhindrande, att avloppsånga från och, i den mån så låter sig göra, ånga under tryck till vinsch eller kran försvåras sikten å arbetsplats, där arbetare är sysselsatt.

§ 10.

Endast tillräckligt kompetenta och pålitliga personer må användas för skötande av lyft- eller transportinrättningar, vare sig de drivas med maskinkraft eller på annat sätt, för signalerande till skötaren av sådana inrättningar eller för passande av göling å vinschtrumma eller neckar.

§ 11.

1) Last må ej lämnas hängande i lyftinrättning, med mindre kompetent person effektivt passar denna, medan lasten är hängande.

2) Lämpliga åtgärder skola föreskrivas för användande av signalman, där så erfordras för arbetarnas säkerhet.

3) Lämpliga åtgärder skola föreskrivas till undvikande, att farliga arbetsmetoder användas vid uppstapling eller nedtagning, stuvning eller lossning av last eller vid dess handhavande i samband därmed.

4) Inna lyftas, me står däri kunna lä de rubba

5) För att lätt u ning elle

6) Stäl hållbar o säkert fäs

För tr kärre, då

Ställni arbetarna

7) Dä själva luc

balar, in (ej heller last eller

8) Inter utom i ö skall göra ombud.

9) Kran kranarm, sedda me belastning

Den ne äro att a till omstän betä i be liv eller h det tillstär å platser,

Vid do rättning of ningen me tagna för och för a till närma den första sådant ski omedelbart under inse vara kompo bar tjänst

Lämplig och andra som fallit

4) Innan arbetet börjas vid en lucköppning, skola alla skärstockar urlyftas, med mindre lucköppningen är så stor, att fara för arbetarna icke uppstår därigenom att last slår emot skärstockarna. För det fall att dessa kunna lämnas på sin plats, skola de vara säkert fästade till förhindrande att de rubbas.

5) Försiktighetsåtgärder skola vidtagas till möjliggörande för arbetarna att lätt utrymma lastrum eller mellandäck, då de där sysselsättas med lastning eller lossning av kol eller annat massgods.

6) Ställning må icke användas för arbetsförrättning, med mindre den är av hållbar och solid konstruktion, vederbörligen uppstöttad och, i fall av behov, säkert fästad.

För transport av last mellan fartyget och land må icke användas handkärar, då ställningen har sådan lutning, att den medför fara.

Ställningar skola, i fall av behov, täckas med lämpligt ämne för att hindra arbetarna från att halka.

7) Då arbetsutrymmet i ett lastrum är begränsat till utrymmet under själva lucköppningen, må hakar icke fastsättas i band eller dylikt kring balar, innehållande bomull, ull, kork, jutesäckar eller annat liknande gods, (ej heller fathakar anhuggas på tunnor), för annat ändamål än att bryta ut last eller sammanföra den i längor.

8) Intet hjälpmedel må belastas utöver sin högsta tillåtna belastning,utom i de särskilda fall då uttryckligt bemyndigande, varom anteckning skall göras, lämnas av ägaren av ifrågavarande lyftinrättning eller hans ombud.

9) Kranar i land med föränderlig lyftförmåga (t. ex. vid vertikalt rörlig kranarm, där lyftförmågan växlar med kranarmens lutning) skola vara försedda med automatisk indikator eller en skylt, utvisande den högsta tillåtna belastning, som svarar mot olika lutningar av kranarmen.

§ 12.

Den nationella lagstiftningen skall föreskriva de försiktighetsmått, som äro att anse såsom nödvändiga för att bereda arbetarna ett med hänsyn till omständigheterna i varje särskilt fall tillbörligt skydd, då de ha att arbeta i beröring med eller i närheten av ämnen, som äro farliga för deras liv eller hälsa, antingen på grund av ämnens egen natur eller på grund av det tillstånd, vari ämnena för tillfället befinna sig, eller då de ha att arbeta på platser, där dylika ämnen ha förvarats.

§ 13.

Vid dockor, lastbryggor, kajor och andra liknande platser, där arbetsförrättning ofta utföres, skola sådana anordningar, som den nationella lagstiftningen med hänsyn tagen till lokala förhållanden bör föreskriva, finnas vidtagna för att den första hjälpen må kunna skyndsamt lämnas vid olycksfall och för att vid allvarliga sådana vederbörande må kunna skyndsamt föras till närmaste sjukhus. Ett tillräckligt förråd av material för lämnande av den första hjälpen skall ständigt förvaras på de platser, varom här fråga är, i sådant skick och på sådana ställen, att detsamma är lätt tillgängligt och omedelbart kan tagas i bruk under arbetstiden. Nämda förråd böra ställas under inseende av en eller flera ansvariga personer, varav en eller flera böra vara kompetenta att lämna den första hjälpen och beredda att stå till omedelbar tjänst under arbetstiden.

Lämpliga åtgärder skola jämväl vidtagas vid dockor, lastbryggor, kajor och andra liknande, förut omnämnda platser för att lämna hjälp åt arbetare, som fallit i vattnet.

§ 14.

Ingen må avlägsna eller rubba räck, landgångar, hjälpmedel av olika slag, lejdare, livräddningsredskap, belysningsanordningar, skyltar eller märken, ställningar eller andra föremål, varom föreskrift meddelas i denna konvention, utan att vara därtill vederbörligen bemyndigad eller i fall av nödtvång; föremålen i fråga skola återställas på sin plats vid utgången av den tid, under vilken de måst vara avlägsnade.

§ 15.

Det skall tillkomma varje medlem att medgiva fullständiga eller partiella avvikelser från denna konventions bestämmelser beträffande docka, lastbrygga, kaj eller annan liknande plats, där arbetsförrättning endast tillfälligtvis utföres eller där trafiken är obetydlig och begränsad till mindre fartyg, samt beträffande vissa särskilda fartyg eller vissa särskilda slag av fartyg eller fartyg, som icke uppnå ett visst tontal, ävensom i de fall, då det med hänsyn till klimatiska förhållanden ställer sig omöjligt att kräva uppfyllandet av bestämmelserna i denna konvention.

Internationella arbetsbyrån skall hållas underrättad om de bestämmelser, med stöd av vilka ovanberörda fullständiga eller partiella avvikelser medgivas.

§ 16.

Med förbehåll för de undantag, som eljest i denna konvention medgivas, skola de bestämmelser i konventionen, som beröra fartygs byggnad eller permanenta utrustning, omedelbart tillämpas å fartyg, vilkas byggnad påbörjas efter dagen för konventionens ratificering, samt inom fyra år efter nämnda dag å alla andra fartyg. Dock skola åsyftade bestämmelser jämväl före utgången av denna tid tillämpas å sistnämnda fartyg i den mån så är skäligt och i praktiken utförbart.

§ 17.

Till tryggande av en effektiv tillämpning av alla författningar, vilka åsyfta att skydda arbetarna mot olycksfall,

1) skola nämnda författningar tydligt angiva de personer eller organ, som äro ansvariga för deras iakttagande;

2) skola anstalter träffas för inrättande av ett effektivt inspektionssystem samt för fastställande av påföljder för överträdelse av författningarna;

3) skola författningarnas texter eller sammandrag därav anslås å väl synliga ställen vid dockor, lastbryggor, kajer och andra liknande platser, där arbetsförrättning ofta utföres.

§ 18.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 19.

Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer inregistrerats hos sekretariatet.

Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer blivit inregistrerade av generalsekreteraren.

Därefrån den

Så snarast
nisationen
ralsekreter
organisat
fikationer
tionen.

Varje
flutit från
samma g
rare för i
det den i
Varje
efter utgå
av den i
en ny fem
föreskrivn
period.

Vid utgå
ikrafttrida
konferens
under öve
dess revisi

I fall k
helt eller
den nya ko
förevande
Från de
konvention
Förevara
håll för de
nya konven

De frans
vitsord.

Bihang till

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader från den dag, då dess ratifikation inregistrerats.

§ 20.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 21.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående stycke nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna paragraf stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny femårsperiod och kan därefter, med iakttagande av de i denna paragraf föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje femårsperiod.

§ 22.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall internationella arbetsbyråns styrelse förelägga generalkonferensen en redogörelse för tillämpningen av denna konvention och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att uppföra frågan om dess revision helt eller delvis på konferensens dagordning.

§ 23.

I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision helt eller delvis av förevarande konvention, skall en medlems ratifikation av den nya konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra uppsägning av förevarande konvention oberoende av vad i § 21 här ovan stadgas om tidsfrist.

Från den dag, då den nya konventionen träder i kraft, skall förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya konventionen.

§ 24.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Rekommendation angående ömsesidighet i fråga om skydd mot olycksfall för arbetare, sysselsatta med lastning eller lossning av fartyg.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 30 maj 1929 till sitt tolfte sammanträde, samt beslutit antaga vissa förslag angående ömsesidighet i fråga om skydd mot olycksfall vid arbete med lastning eller lossning av fartyg, en fråga, vilken innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjugoförsta dagen i juni år ettusenniohundra och tjugonio efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Konferensen,

som beaktar, att konventionen angående skydd mot olycksfall vid arbete med lastning eller lossning av fartyg, samtidigt som den har till huvudsyfte att skydda vederbörande arbetare, erbjuder ett tillfälle för medlemmarna att utarbeta och utfärda förordningar, vilka, baserade på nämnda konvention, förete en viss likformighet, samt jämväl erbjuder tillfälle att utsträcka principen om ömsesidigt erkännande av inspektions- och undersökningscertifikat,

och som i detta samband fäster medlemmarnas uppmärksamhet på de principer, som fastslagits i Köpenhamnkonventionen av den 28 januari 1926 angående fartygs sjövärdighet och utrustning med däri genom deklarationen av den 11 juni 1928 gjorda ändringar,

hemställer enträget till medlemmarna, att de, efter att ha ratificerat konventionen angående skydd mot olycksfall vid arbete med lastning eller lossning av fartyg och utfärdat bestämmelser på grundval av föreskrifterna däri, måtte rådföra sig med varandra i syfte att få till stånd överenskommelser om ömsesidighet, under villkor likväl att dessa överenskommelser trygga huvudsyftet med konventionen, d. v. s. arbetarnas säkerhet.

Rekommendation angående hörande av fackliga organisationer vid utarbetande av bestämmelser rörande säkerhet för arbetare, sysselsatta med lastning eller lossning av fartyg.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 30 maj 1929 till sitt tolfte sammanträde,

samt beslutit antaga vissa förslag angående hörande av fackliga organisationer vid utarbetande av bestämmelser rörande säkerhet vid arbete med lastning eller lossning av fartyg, en fråga, vilken innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antag
nio ef
nisatio
dess f
bestär
av de
Ko
son
bete r
son
ning v
foga
Vid
förmål
av för
eller l
tioner,
direkt
båda

antager denna, den tjugoförsta dagen i juni år ettusenniohundra och tjugonio efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Konferensen,

som antagit ett konventionsförslag angående skydd mot olycksfall vid arbete med lastning eller lossning av fartyg och

som önskar giva medlemmarna en anvisning, vilken kan vara dem till ledning vid tillämpningen av nämnda konvention inom deras resp. länder,

fogar till konventionsförslaget följande rekommendation:

Vid utarbetande av nya författningar för att bringa i verkställighet omfördälda konvention böra de myndigheter, som ha att svara för utarbetande av föreskrifter till skydd mot olycksfall för arbetare sysselsatta med lastning eller lossning av fartyg, höra vederbörande arbetsgivar- och arbetarorganisationer, vilka kunna förefinnas inom resp. länder; börande detta ske antingen direkt eller med anlitande av särskilda för ändamålet godkända organ, vari båda parterna äro företrädde.